

Goedkoop is duurkoop

Duurzaamheid is zo'n woord dat beleidsmakers tegenwoordig in de mond bestorven ligt. Zo'n woord waar je niet 'tegen' kunt zijn, en dat blijk moet geven van verantwoordelijkheidsbesef, stabiliteit en visie. Daar kun je mee voor de dag komen.

Mijn moeder zei vroeger altijd al: "Goedkoop is duurkoop." En dat is de spijker op de kop. Ons economische systeem is gebaseerd op goedkoop. Tegen zo laag mogelijke productiekosten een zo hoog mogelijk rendement realiseren. Dat noemen we economische groei en dat is het evangelie van onze (post)moderne tijd.

Maar goedkoop zorgt ook voor duurkoop. Uitputting van natuurlijke hupbronnen, verpesting van de leefomgeving, stress, burn-out en noem het allemaal maar op. Omdat we goedkoop niet willen loslaten en het ongemak van duurkoop niet op de koop toe nemen, hebben we duurzaam uitgevonden. Want wat is duurzaamheid anders dan een cosmetische schaaamlap voor onze fixatie op economische groei en welvaart? Het is als anti-rimpel crème: je wordt er niet jonger of gezonder van maar het geeft een goed gevoel.

Een eco-vakantie naar Costa Rica is net zomin duurzaam als 10 dagen all-inclusive aan de Turkse zuidkust. Van mij mag het allebei, maar heb het niet over duurzaamheid en geniet er gewoon van.

Natuurlijk ben ik niet tegen LED-lampen, zonnepanelen, biodiesel, eco-lodges en FSC hout. Maar laten we niet doen alsof we daarmee moreel hoogstaander of minder hebzuchtig zijn geworden. En al helemaal niet alsof we de wereld gaan redden door het evangelie van de economische groei eindelijk tot aan de uiteinden van de aarde te brengen.

Nee, dan de Schepper en Vader van alle mensen, die is pas echt duurzaam. Hij maakt van de huidige een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Niet door goedkoop die duurkoop is, maar door de diepte-investering van het kruis.

Special Destination NEDERLAND

Avontuur duur? Welnee.
Ons kleine kikkerlandje heeft
genoeg verrassingen in petto. Drie
maal vakantie op eigen bodem.

Wandelland

Voor de actieve wandelaar is binnen de landsgrenzen genoeg te beleven. Het 87 kilometer lange Twentepad brengt de natuurliehebber over kronkelende paadjes tot vlakbij de Duitse grens. Kleine dorpjes, stille natuurgebieden en historische buitenplaatsen wisselen elkaar af.

Waterland

De winter is voorbij, de kans op ijs geweken. De Elfstedenkoorts is gezakt, de nuchterheid weergekeerd en de schaatsen gaan in 't vet. Maar dat betekent gelukkig geen vaarwel voor kruidkoek, suikerbrood en nagelkaas. Tijd voor die andere sport waar de Friezen zo goed in zijn: zeilen!

Fietsland

Nederland beschikt over het uitgebreidste fietsroutenetwerk ter wereld. Boeren, burgers, buitenlui: niemand is gevrijwaard van de fietskoorts. Onder koningin Juliana kreeg het Koningshuis zelfs de bijnaam 'fietsende monarchie'. De 350 kilometer lange Oeverlandroute brengt de fietsvakantieganger in zes etappes van Alkmaar naar Maastricht. Onderweg maak je kennis met Hollandse glorie en historie.

Twente is een wereld op zichzelf. Riviertjes meanderen door een glooiend landschap van heuvels, houtwallekes en heidevelden. Niet alleen het landschap is karakteristiek, ook het gesproken woord is typerend. Volgens de Nederlandse wet is het Twents niet meer dan een dialect, maar daar denken de Twentenaren heel anders over! Zo verscheen in 2009 zelfs een 'Bibel in de Twentse sproake'.

Het Twentepad is een rondwandeling tussen Almelo en het historische Hanzestadje Oldenzaal. Een deel van het pad volgt de slingerende loop van de Dinkel. Wandelend over de Manderheide passeer je de eigenaardige graancirkels van Jannink. Erg mooi is het natuurreservaat Springendal. Het gebied dankt haar naam aan de diverse waterbronnen of 'springen' die de voor deze streek zo kenmerkende beekjes voeden. Aan de beekoevers staan een paar prachtige watermolens, waaronder de Molen van Bels die herinnert aan het industriële verleden van Twente. Met zijn 70 meter is de Galgerberg het letterlijke hoogtepunt van het Twentepad.

Nederland is een waterland. Kanoën in de Biesbosch, waterfietsen door de Amsterdamse grachten of met een fluisterbootje door Giethoorn varen. Maar voor zeilfanaten is geen provincie zo mooi als Friesland. Een aaneenschakeling van meren, sloten en vaarten brengt de zeiler van gezellige havenstadjes naar onbewoonde eilandjes.

Sloten is een geliefde uitvalsbasis voor watersporters. De middeleeuwse muren en kanonnen verraden het stadse karakter van dit kleinste plaatsje onder de Friese elf steden. Het Slotermeer, in 1588 het decor van de spannende slag om een Spaans bierschip, wordt nu bevaren door liefelijke zeilboten. Wie het ruime sop verkiest, vaart via het dorpje Woudsend naar het uitgestrekte Heegermeer en De Fluezen. Schippers aan wal zwaaien samen met het vrouwtje van Stavoren hun geliefden uit of brengen een bezoek aan historisch Sneek. Wie de Friese taal nog niet vreemd genoeg is, neemt een kijkje in Hindeloopen. Uitgedost in bonte klederdracht spreken de inwoners van dit dorpje een dialect dat zelfs de Friezen niet verstaan.

Met de Rembrandttoren aan de horizon volgt de Oeverlandroute de slingerende Amstel, dwars door het drukke Amsterdam. Handen uit de mouwen bij Abcoude: het trekpuntje vaart niet vanzelf naar de overkant. De Vecht brengt de fietser langs poppige theehuisjes naar de Dom van Utrecht. Even uitrusten in het zonnetje op een terrasje aan de Oudegracht en dan door naar glasstad Leerdam. Af en toe duikt een oude bunker op in het polderlandschap: een overblijfsel van de Hollandse Waterlinie. Den Bosch is de volgende grote stad op de route. Bijtanken bij banketbakkerij Jan de Groot, maker van de enige echte Bossche bol. Een kort bezoekje aan de Belgische burens eindigt in het witte stadje Thorn. Het klimmen en dalen door de Limburgse heuvels wordt beloond met een afscheidsdrankje op 't Vrijthof in Maastricht. Spierpijn? Ach, voor de minder sportieve fietser is er altijd nog de E-bike.